

Sygn. akt II K 423/16

PR 2 Ds. 564.2016

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 października 2016 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy w II Wydziale Karnym w składzie

Przewodniczący SSR Iwona Kowalik

Protokolant Katarzyna Małolepsza

po rozpoznaniu dnia 16 września 2016 roku i 18 października 2016 roku sprawy karnej

A. K. (1)

ur. (...) w Ś.

syna K. i B. z domu S.

oskarżonego o to, że:

w dniu 22 maja 2016r. w B., woj. (...) prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy marki O. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości wyniki badań wykazały: I badanie – 0,43 mg/l, II badanie – 0,40 mg/l, III badanie – 0,41 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o czyn z art. 178a§1 kk

I. na podstawie art. 66§1 kk w zw. z art. 67§1 kk warunkowo umarza na okres próby wynoszący rok postępowanie karne przeciwko oskarżonemu **A. K. (1)** o czyn opisany w części wstępnej wyroku tj. czyn z art. 178a§1 kk;

II. na podstawie art. 67§3 kk w zw. z art. 39 pkt 3 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres roku;

III. na podstawie art. 67§3 kk w zw. z art. 39 pkt 7 kk orzeka od oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 1000 zł (tysiąca złotych) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

IV. na podstawie art. 63§1 i 4 kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych okres zatrzymania prawa jazdy numer (...) wydanego przez Starostę (...) od dnia 22 maja 2016 roku;

V. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w sprawie, wydatkami obciążając Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 423/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. K. (1) zamieszkuje w G. pod numerem (...). W dniu 21.05.2016r. w godzinach 17.00-01.00 A. K. (1) spożywał alkohol w postaci wódki.

W dniu 22.05.2016r. ok. godz. 09.00 oskarżony postanowił pojechać swoim samochodem marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...) do R. po tabletki. Pojazdem kierował oskarżony. Około godz. 09.10 w B. A. K. (1) został zatrzymany przez funkcjonariuszy Policji z (...) w Ś. S. S. i Ł. H. do kontroli drogowej. Oskarżony został poddany badaniu urządzeniami kontrolno - pomiarowymi do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu – alcosensor IV (I badanie) i alkometr A.2.0 (II i III badanie) z wynikiem: o godz. 09.13 – 0,43 mg/l, o godz. 09.27 – 0,40 mg/l i o godz. 09.29 – 0,41 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Nie żądał ponownego badania wydychanego powietrza, nie żądał pobrania krwi, nie zgłaszał uwag co do prawidłowości zabezpieczenia ustnika. Oskarżony po wykonaniu czynności został zwolniony do miejsca zamieszkania.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego – k- 8-9

zeznania S. S. – k- 11-12

Ł. H. – k- 13

protokół użycia alcosensora i alkometru – k- 2

notatka urzędowa – k- 1

A. K. (1) ma 27 lat, jest kawalerem, nie posiada nikogo na swoim utrzymaniu, posiada wykształcenie średnie, z zawodu technik mechanik, zatrudniony w B. Kopalniach (...) na stanowisku operatora maszyn i urządzeń do obróbki granitu, uzyskuje wynagrodzenie ok. (...) zł miesięcznie, pełni funkcję skarbnika w Zarządzie (...) w G., wykonuje obowiązki kierowcy pojazdu pożarniczego. Nie był karany sędownie.

Dowód: karta karna oskarżonego – k- 6

zaświadczenia – k- 37, 39

opinia – k- 38

A. K. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, złożył wyjaśnienia zgodne z ustalonym przez Sąd stanem faktycznym w sprawie.

Sąd zważył:

Oceniając materiał dowodowy zebrany w sprawie uznać należy, że sprawstwo i wina A. K. (1) nie budzi żadnych wątpliwości. Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia potwierdzające jego sprawstwo w zakresie przestępstwa z art. 178a§1 kk. Potwierdził, że spożywał alkohol w dniu 21.05.2016r. w godzinach 17.00-01.00, podał jaki i w jakiej ilości, wskazał też z jakiego powodu pojechał samochodem, mimo świadomości co do spożywanego wieczorem i w nocy alkoholu. Wątpliwości może jedynie budzić ilość spożytego alkoholu, podana przez oskarżonego, lecz nie ma ona w tej sytuacji znaczenia dla przyjęcia odpowiedzialności oskarżonego za popełnione przestępstwo, gdyż fakt nietrzeźwości oskarżonego w momencie kierowania pojazdem mechanicznym jest bezsporny. Oskarżony sam przyznał, że nie był jedyną osobą posiadającą uprawnienia do kierowania pojazdami, mógł poprosić brata o przywiezienie tabletek, ale postanowił sam pojechać samochodem.

Mimo tej wątpliwości wyjaśnieniom A. K. (1) należało przyznać walor wiarygodności co do okoliczności będących podstawą ustaleń faktycznych w sprawie, zwłaszcza że znajdują one potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, w szczególności w zeznaniach przesłuchanych w toku postępowania świadków, protokołach użycia urządzeń do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu.

Również nie budzą żadnych wątpliwości co do ich zgodności z rzeczywistym przebiegiem wydarzeń zeznania złożone przez funkcjonariuszy policji S. S. i Ł. H., którzy w dniu 22.05.2016r. dokonali zatrzymania do kontroli drogowej oskarżonego i przeprowadzili trzykrotne badanie stanu jego trzeźwości, sporządzając z tych czynności wymagane

przepisami dokumenty. Zgodnie zeznali, że oskarżony nie kwestionował swojego stanu nietrzeźwości, podał jaki alkohol, kiedy oraz w jakich ilościach spożywał, nie kwestionował także sposobu przeprowadzenia badania i – co istotne – jego wyników.

W świetle dokonanych ustaleń faktycznych i przeprowadzonej oceny dowodów Sąd uznał, iż A. K. (1) swoim zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona czynu zabronionego z art. 178a§1 kk, a jego wina została udowodniona.

A. K. (1) w dniu 22.05.2016r. w B., woj. (...), prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy marki O. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości. Wyniki badań wykazały: I badanie – 0,43 mg/l, II badanie – 0,40 mg/l, III badanie – 0,41 mg/l alkoholu w wydychanym przez niego powietrzu.

Poza sporem pozostają: kwestia kierowania przez oskarżonego pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym, stan nietrzeźwości A. K., a także umyślność występkę oskarżonego, bo twierdzenia, że po wstaniu rano czuł się dobrze świadczą o tym, że co najmniej godził się na to, że będzie prowadził samochód będąc nadal nietrzeźwym. Doskonale przecież wiedział o tym, że wieczorem i w nocy spożywał alkohol.

Stan nietrzeźwości zachodzi – zgodnie z art. 115§16 kk - gdy zawartość alkoholu w organizmie wynosi lub prowadzi do stężenia we krwi przekraczającego 0,5‰ albo obecności w wydychanym powietrzu powyżej 0,25 mg w 1 dm³. Wyniki badania powietrza wydychanego przez oskarżonego jednoznacznie potwierdzają jego stan nietrzeźwości.

Powyższe rozważania nie pozostawiają wątpliwości co do tego, że oskarżony swym zachowaniem wypełnił znamiona przypisanego mu występkę.

Zdarzenie będące przedmiotem niniejszej sprawy należy jednak potraktować jako incydentalne w życiu oskarżonego i sam fakt toczenia się postępowania karnego jest dostateczną dolegliwością dla oskarżonego, a ponadto skutecznie powstrzyma go od ewentualnego naruszania przepisów prawa w przyszłości. Nie bez znaczenia dla takiego stanowiska Sądu jest postawa oskarżonego po popełnieniu przestępstwa i zrozumienie naganności zachowania.

Uwzględniając zaś pozostałe okoliczności, jak choćby relatywnie niski stopień winy oskarżonego, nieznaczny stopień społecznej szkodliwości tego czynu w tej konkretnej sprawie, brak szkody, uprzednią niekaralność A. K. (1), pozostałe właściwości i warunki osobiste oskarżonego potwierdzone stosownymi opiniami i zaświadczeniami oraz dotychczasowy sposób jego życia, zasadnym było warunkowe umorzenie postępowania karnego przeciwko oskarżonemu. Powyższe ustalenia Sądu uzasadniają bowiem przyjęcie, że A. K. (1) nie popełni więcej przestępstw, gdyż niewątpliwie zachodzi wobec niego pozytywna prognoza kryminologiczna, a warunkowe umorzenie postępowania karnego na okres roku pozwoli w ocenie Sądu skutecznie oddziaływać na oskarżonego i powstrzyma go od ponownego naruszenia prawa. Orzekając o warunkowym umorzeniu postępowania, Sąd nie tracił z pola widzenia także i tej okoliczności, że skazanie oskarżonego, pracującego obecnie, mogłoby skutkować utratą pracy i ograniczonymi możliwościami podjęcia przez niego zatrudnienia. Zatem dolegliwość ta daleko bardziej wykraczałaby poza oczywistą dolegliwość ewentualnie wymierzonej kary.

Natomiast Sąd uznał za konieczne i niezbędne orzeczenie wobec A. K. (1) środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres roku. Mimo tego, że w sytuacji warunkowego umorzenia postępowania karnego nie jest to orzeczenie obligatoryjne, to zdaniem Sądu oskarżony powinien odczuć taką dolegliwość, związaną z jego zachowaniem w dniu 22.05.2016r. Oskarżony jest przecież członkiem Ochotniczej Straży Pożarnej, prowadzi zajęcia z młodzieżą, jest kierowcą wozu straży i z tej racji doskonale zdawał i zdaje sobie sprawę z niedopuszczalności prowadzenia pojazdów w stanie nietrzeźwości. Zastanówić się tutaj należy, jaki przykład dał takim swoim zachowaniem młodzieży, z którą rozmawia ucząc ją zasad bezpieczeństwa? Sąd orzekając wobec oskarżonego tenże środek karny w oparciu o art. 67§3 kk w zw. z art. 39 pkt 3 kk miał więc na uwadze stopień nietrzeźwości oraz jego postawę i stopień zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu spowodowany zachowaniem oskarżonego. Niewątpliwie oskarżony kierując w stanie nietrzeźwości pojazdem mechanicznym świadomie naruszył podstawowe zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym, wykazując się lekkomyślnością w działaniu oraz brakiem zdolności przewidywania negatywnych skutków swojego zachowania. Powszechnie wiadomo, że osoba nietrzeźwa

nie jest w stanie właściwie oceniać i reagować na sytuacje zaistniałe na drodze, zaś tego rodzaju zachowania są penalizowane przez kodeks karny. Oskarżony doskonale wiedział w jaki sposób alkohol wpływa na organizm człowieka oraz jak duże niebezpieczeństwo dla zdrowia i życia innych uczestników ruchu drogowego stwarza nietrzeźwy kierujący na drodze. Dlatego też Sąd uznał, że orzeczenie wobec oskarżonego tego środka karnego na okres roku będzie wystarczającym dla osiągnięcia celów tego środka zwłaszcza w zakresie oddziaływania na postawę oskarżonego tak, by zmienił swoje nastawienie do obowiązujących reguł bezpieczeństwa w ruchu lądowym i wyciągnął pozytywne wnioski ze swojego zachowania, do czego oskarżony niewątpliwie jest zdolny. Zastanawiające przy tym jest to, jak oskarżony – pełniący obowiązki w (...) – mógł być tak beztroski w działaniu i tak lekkomyślny, by pozwolić sobie na prowadzenie pojazdu bez sprawdzenia czy może to zrobić. Przecież doskonale wiedział jak poważny jest to występki i jak tragiczne skutki może za sobą pociągnąć tego rodzaju zachowanie.

Biorąc pod uwagę wzgląd na konieczność prewencyjnego oddziaływania, a także uwzględniając możliwości finansowe oskarżonego, Sąd - w oparciu o art. 67§3 kk w zw. z art. 39 pkt 7 kk - orzekł świadczenie pieniężne w kwocie 1000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej - zajmującej się niewątpliwie także świadczeniem pomocy osobom poszkodowanym w wypadkach komunikacyjnych. Nie sposób przy tym uznać, by uiszczenie powyższej kwoty było dla oskarżonego niemożliwe czy zbyt uciążliwe.

Na podstawie art. 63§1 i 4 kk Sąd zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych okres zatrzymania prawa jazdy.

O kosztach procesu Sąd orzekł biorąc pod uwagę złożony w tym zakresie wniosek przez oskarżonego i uwzględniając go na mocy art. 624§1 kpk zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w sprawie, wydatkami obciążając Skarb Państwa, a na mocy art. 17 ust.1 Ustawy z dn. 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych (t. jedn.: Dz. Ust. z 1983r., Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) zwolnił go również od opłaty.